

Udnævnelse af medlemmer til Fredsobservationskommissionen.

(Dagsordenens punkt 20).

På plenarforsamlingens møde den 16. december 1967 besluttedes det uden afstemning at genvælge de tidligere medlemmer af fredsobservationskommissionen for toårsperioden 1968 og 1969. Kommissionen består af følgende lande:

Frankrig, Honduras, Indien, Irak, Israel, Kina, New Zealand, Pakistan, Sverige, Sovjetunionen, Storbritannien, Tjekkoslaviet, USA og Uruguay, som alle — med undtagelse af Honduras, der i 1954 afløste Colombia — har beklædt medlemspladserne; siden kommissionen blev oprettet i 1950 i henhold til „Uniting for Peace“-resolutionen. Kommissionen, som ikke har været benyttet siden 1952, står til rådighed for generalforsamlingen vedrørende spørgsmål om international fred og sikkerhed eller for sikkerhedsrådet med henblik på at undersøge og berette om forhold, der kan true freden.

Beretning om De Forenede Nationers Beredskabsstyrke (UNEF).

(Dagsordenens punkt 21 a).

Beretningen fremtræder som den sidste i den række af beretninger, generalsekretæren årligt har afgivet til generalforsamlingen siden styrkens oprettelse i 1956. Henset hertil har U Thant fundet anledning til at ud- dybe sine kommentarer og at gøre rede for nogle synspunkter om FNs fredsbevarende virksomhed i almindelighed samt at fremdrage de erfaringer, der er indhøstet fra UNEFs virksomhed.

Erfaringerne fra UNEFs tilbagetrækning understreger ifølge generalsekretæren ønskeligheden af at have alle vilkår for en fredsbevarende styrkes nærværelse og tilbagetrækning klart defineret forud for dens udsendelse til værtslandet. I de fleste tilfælde vil dette imidlertid af praktiske grunde ikke kunne lade sig gøre, da styrkens nærværelse normalt vil være påkrævet så hurtigt, at der ikke vil være tid til at forhandle og indgå aftaler om de detaljerede vilkår. Hertil kommer spørgsmålet, om noget værtsland på den internationale ordens nuværende ud-

viklingstrin vil være rede til at acceptere begrænsninger i dets suverænitet med hensyn til at give samtykke til en international styrkes nærværelse på dets territorium.

Generalsekretæren fastslår, at UNEF var en særdeles vellykket fredsbevarende operation, idet styrken indtil sin tilbagetrækning formåede at skabe næsten fuldstændig ro på grænsen mellem Israel og Den forenede arabiske Republik og på våbenstilstandslinien i Gaza-området. Udbruddet af fjendtligheder efter UNEFs tilbagetrækning var ifølge generalsekretæren i tidligere års rapporter blevet nævnt som en sandsynlig følge af en tilbagetrækning af styrken.

I sine indledende kommentarer gennemgår generalsekretæren endvidere en række karakteristiske træk ved UNEF — og andre FN fredsbevarende operationer — og de problemer, der opstår i forbindelse hermed. UNEFs tropper blev stillet til rådighed som nationale kontingenter, der i mange forhold såsom interne kommandoforhold, aflønning, udrustning m. v. bevarede deres nationale særpræg, medens styrken som helhed samtidig var under international kommando af en chef udpeget af og ansvarlig over for generalsekretæren.

Generalsekretæren benytter lejligheden til på ny at understrege, at en fredsbevarende styrke, når den ikke længere er velkommen i værtslandet, ikke kan påregne at udføre nogen nyttig funktion, hurtigt vil finde sig selv forsvarsløs og i alvorlig fare og derfor står sig bedst ved at blive trukket tilbage. Vil man ikke anerkende dette synspunkt, bør man opgive begrebet frivillige fredsbevarende operationer og snarere vende sig mod gennemtvingselsforanstaltninger under pagtens kapitel VII. De to begreber kan ikke sammenblandes. Ifølge generalsekretæren kan en fredsbevarende operation, hvad enten det drejer sig om en fredsbevarende styrke eller et observatørhold, defineres som en styrke, der opholder sig i værtslandet med dets og eventuelle andre parter fulde samtykke, og som er sammensat af troppekontingenter frivilligt stillet til rådighed af medlemslandene på vilkår, der gensidigt er aftalt mellem de troppebidragydende lande og FN. Der må være en vilje til stede fra parternes side til at ønske ro i området tilligemed en anerkendelse af behovet for international bistand for at nå